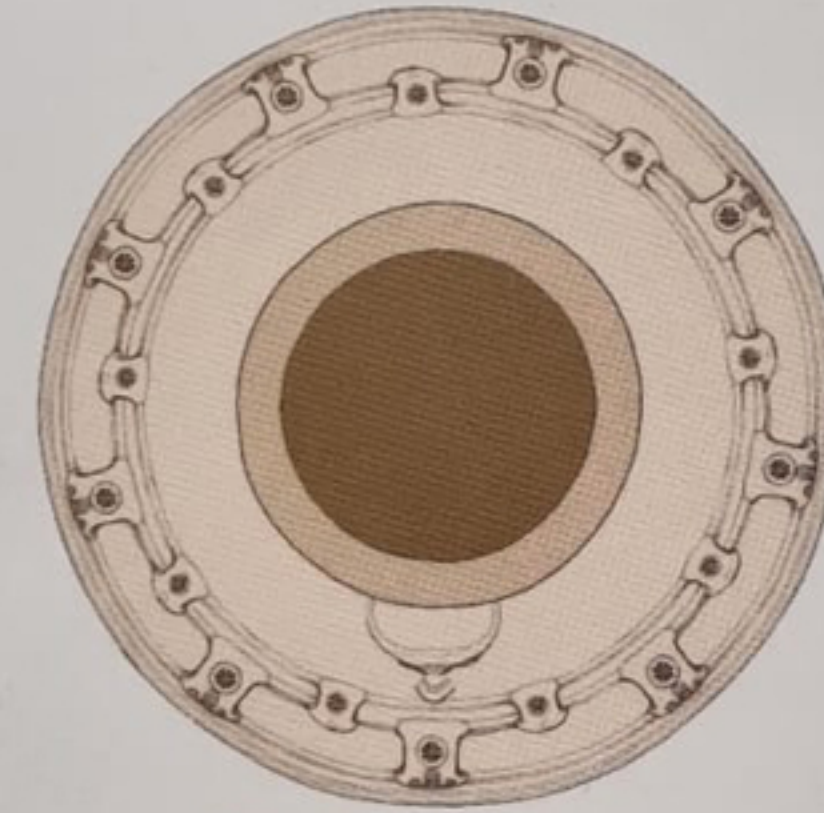

Geç Hitit Dönemi (Orta Demir Çağı): Tuvana Luvi Krallığı (yaklaşık MÖ 800-700)

Dört yüzyıldan fazla bir süre terk edilmiş olan Porsuk, Erken Demir Çağı'nın sonunda ve Orta Demir Çağı'nda (IV. ve III. tabakalar) yeniden yerleşime açılmıştır. IV. Chantier'de, doğu surun bir kulesinin girişine yakın bir noktada ortaya çıkarılmış 18 kulpu ile boğa başı süslemeli bir pithos, üzerinde taşıdığı yaklaşık elli kurşun kenet ile Antik Çağ'da onarım gördüğüne kanıt sunan güzel bir örnektir. Parhvira generali tarafından yazılmış hiyeroglif yazıtın yanı sıra zırha ait demir pullar gibi arkeolojik buluntular ve sur sisteminin varlığı Porsuk'un askeri işlevini kanıtlamaktadır. Parhvira, MÖ 8. yüzyılın sonu ya da 7. yüzyılın başlarında Tuvana'nın (Klasik Tyana) vasalı veya kralı olan Kral Masaurhisa'nın tebaasıydı.

Boğa başı süslemeli pithos (Chantier IV, Tabaka III)

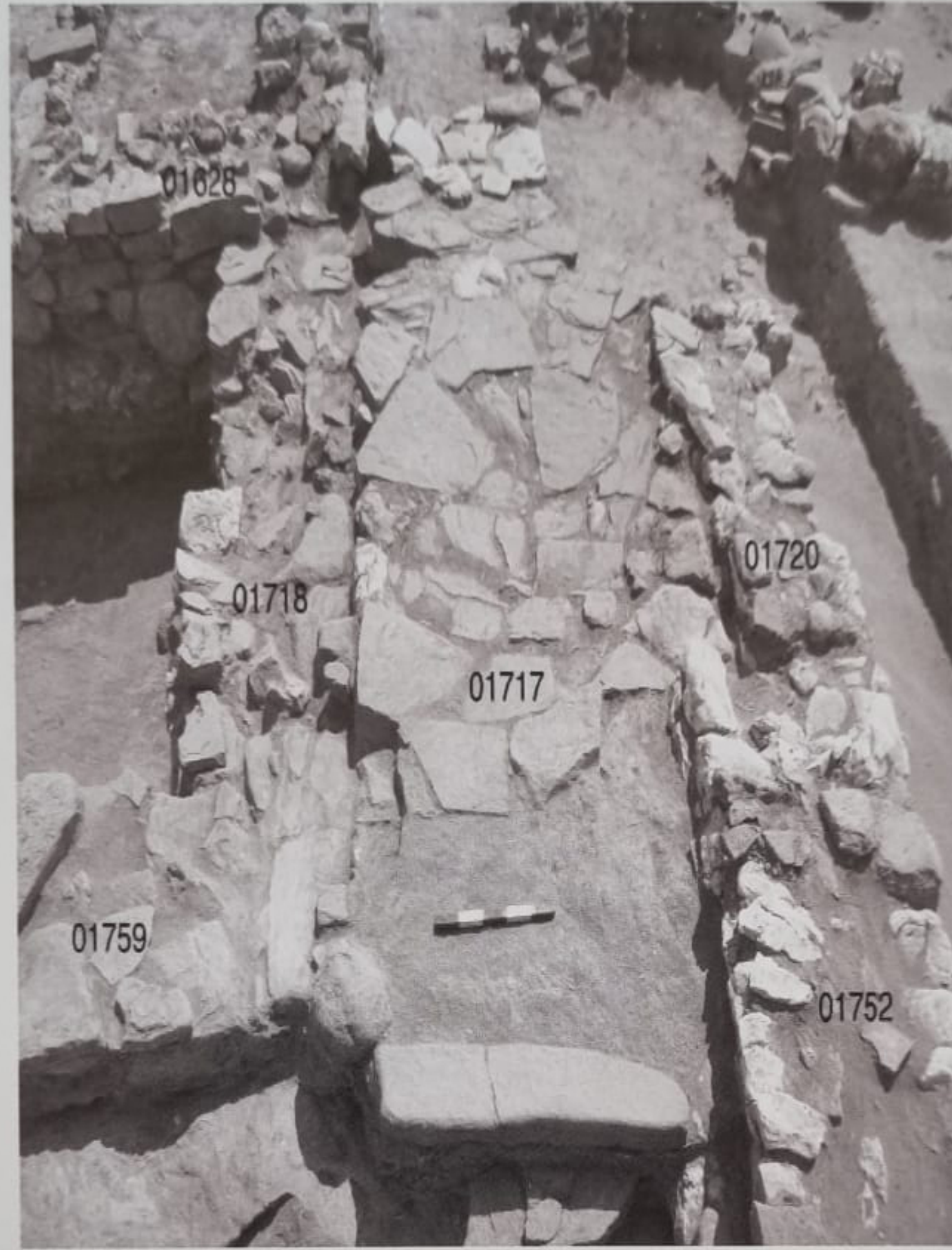
Zırha ait demir pullar (Chantier IV, Tabaka III)

Helenistik ve Roma Dönemleri (yaklaşık MÖ 250'den MS 250'e kadar)

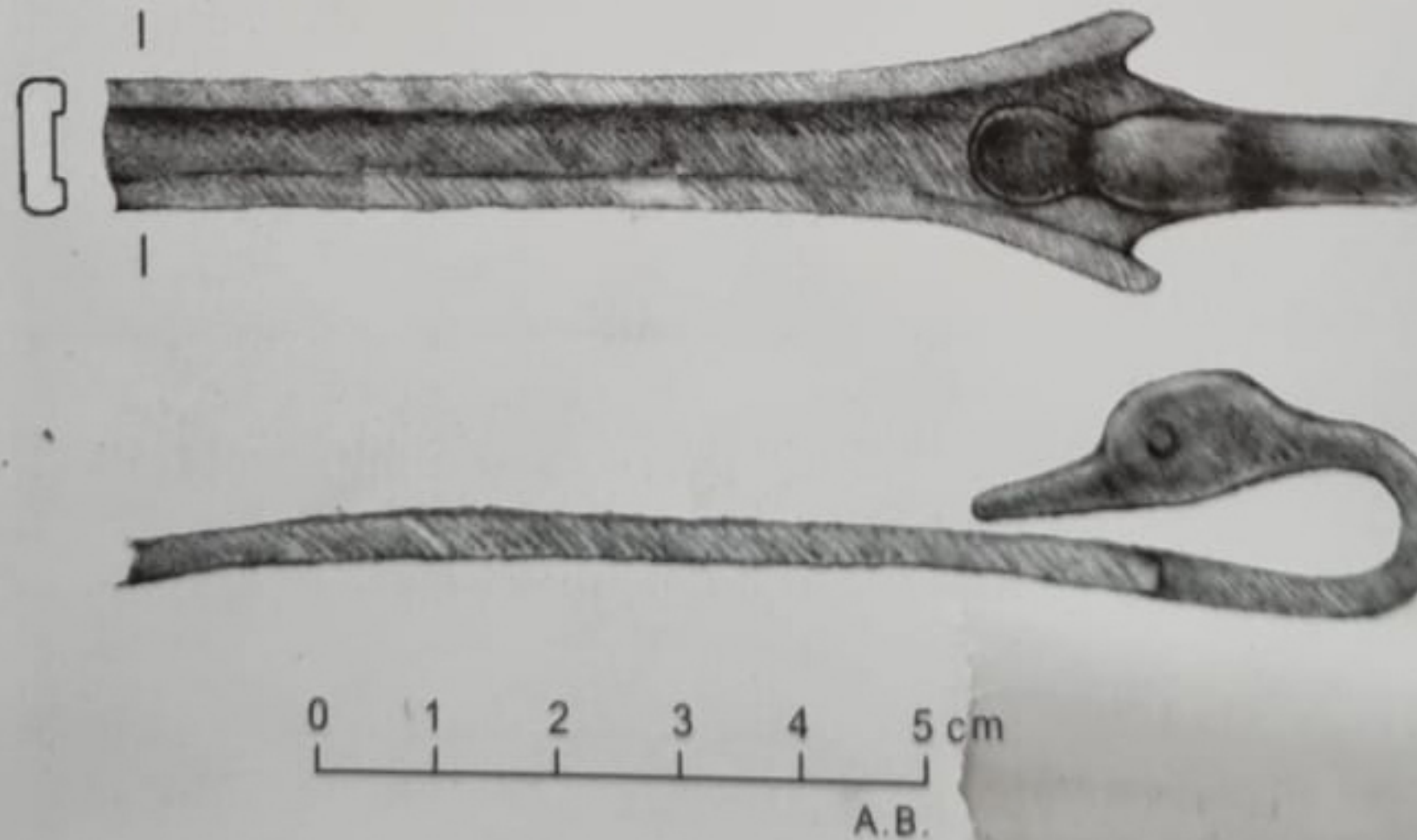
Porsuk, Helenistik Dönemde (Tabaka II) olasılıkla kentleşme sürecine girmiştir. Roma Döneminde (Tabaka I) ise özellikle sokakların gösterişli görünümünü daha da artıran taş döşemeleri kentin refahının arttığının göstergesidir.

Ayakkabı için kullanılan demir çiviler (Chantier IV, Tabaka II)

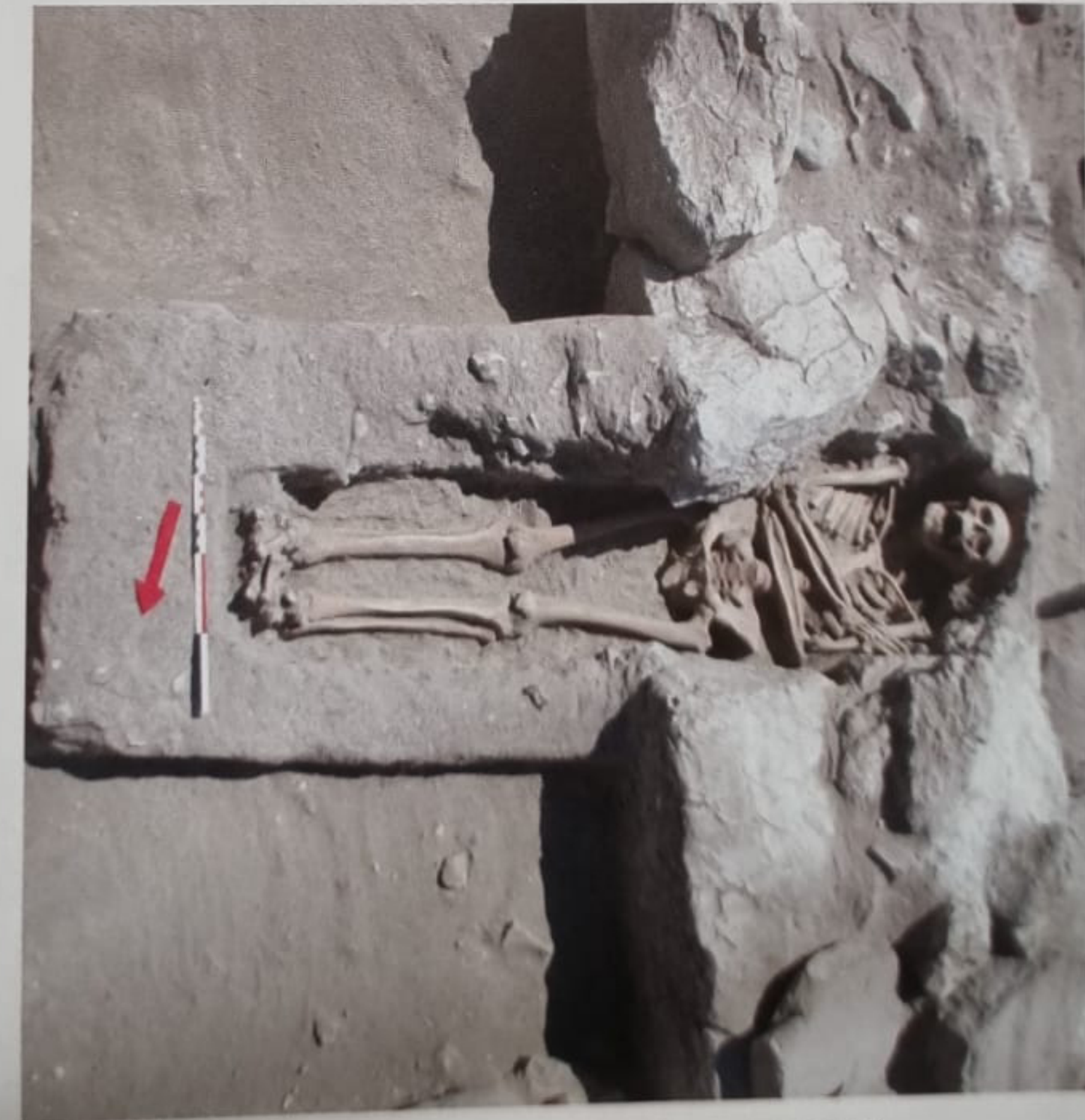
Roma Dönemi taş döşemeli yol (Chantier IV, Tabaka I)

Bronz simulum (kepçe) parçası

Erken Hristiyanlık ve Bizans Nekropolü (4.-6. yüzyıldan 12. yüzyıla kadar)

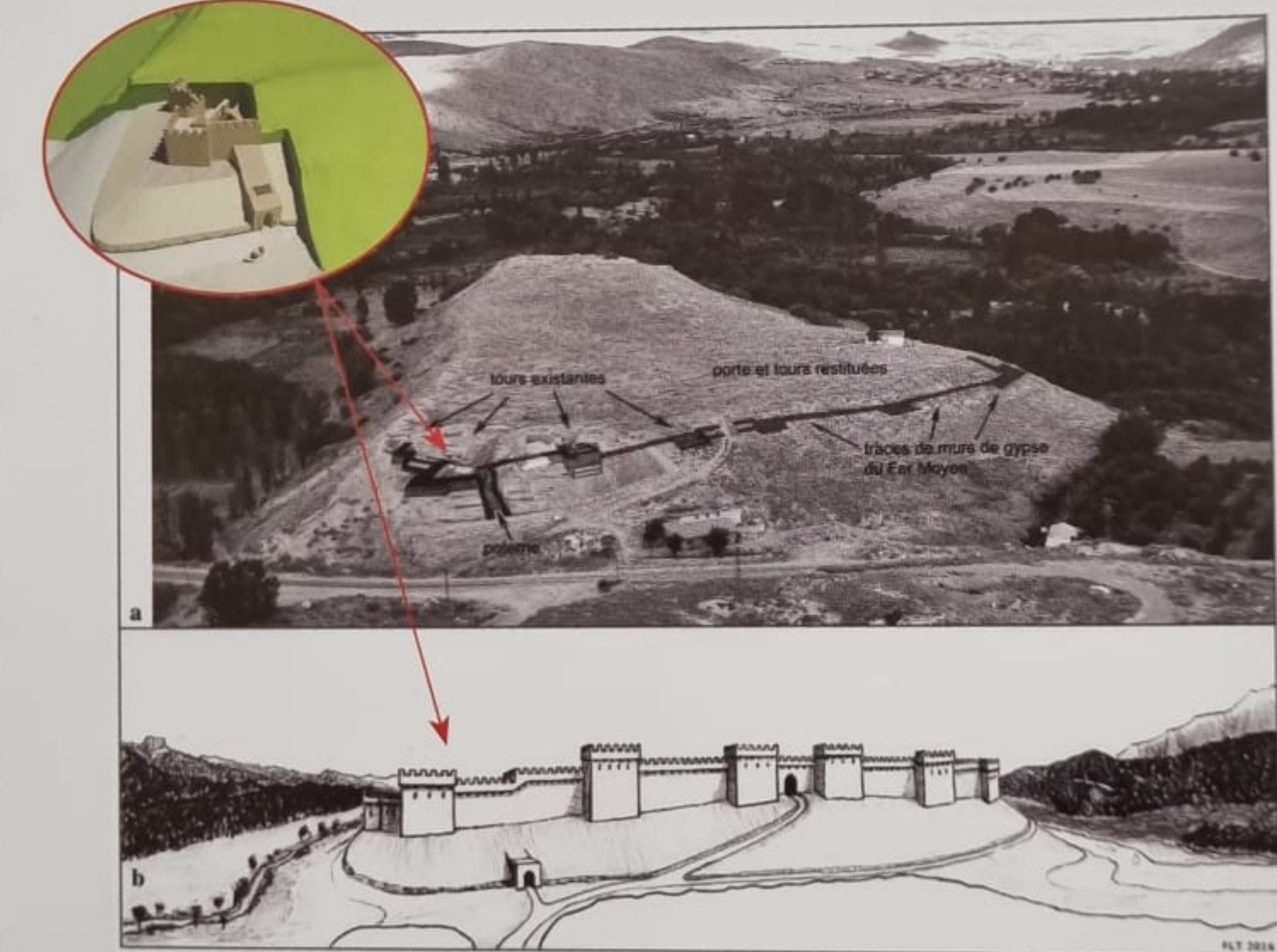
Porsuk'un doğu kesimi Geç Antik Çağ'dan itibaren nekropol alanı olarak kullanılmıştır. Söz konusu alanda gerçekleştirilen çalışmalarda 100'den fazla mezar gün ışığına çıkarılmıştır. TÜBİTAK-MAM laboratuvarlarında yapılan 14C radyometrik mutlak tarihlendirme çalışmaları kazılmış alandaki bireylerin 9-12. yüzyıllar aralığında nekropole gömülmüş olduğuna işaret etmiştir. Bazı buluntular Geç Antik Çağ'a ait olmasına karşın, daha fazla 14C tarihlemesinin gerekli olduğu anlaşılmaktadır. Alanda bulunan haçların yanı sıra, az sayıdaki mezar eşyaları ile ölülerin sırtüstü ve başları batıda olacak şekilde, ayrıca elleri sıkıkla göğüste birleştirilerek gömülmüş olmaları, tipik Hristiyan ölü gömme uygulamalarının yapıldığını göstermektedir. İskelet malzemeler Hacettepe Üniversitesi İnsan Davranışsal Ekoloji ve Arkeometri Laboratuvarı'nda (IDEA Lab) korunmakta ve iskeletler üzerinde biyoarkeolojik incelemeler devam etmektedir.

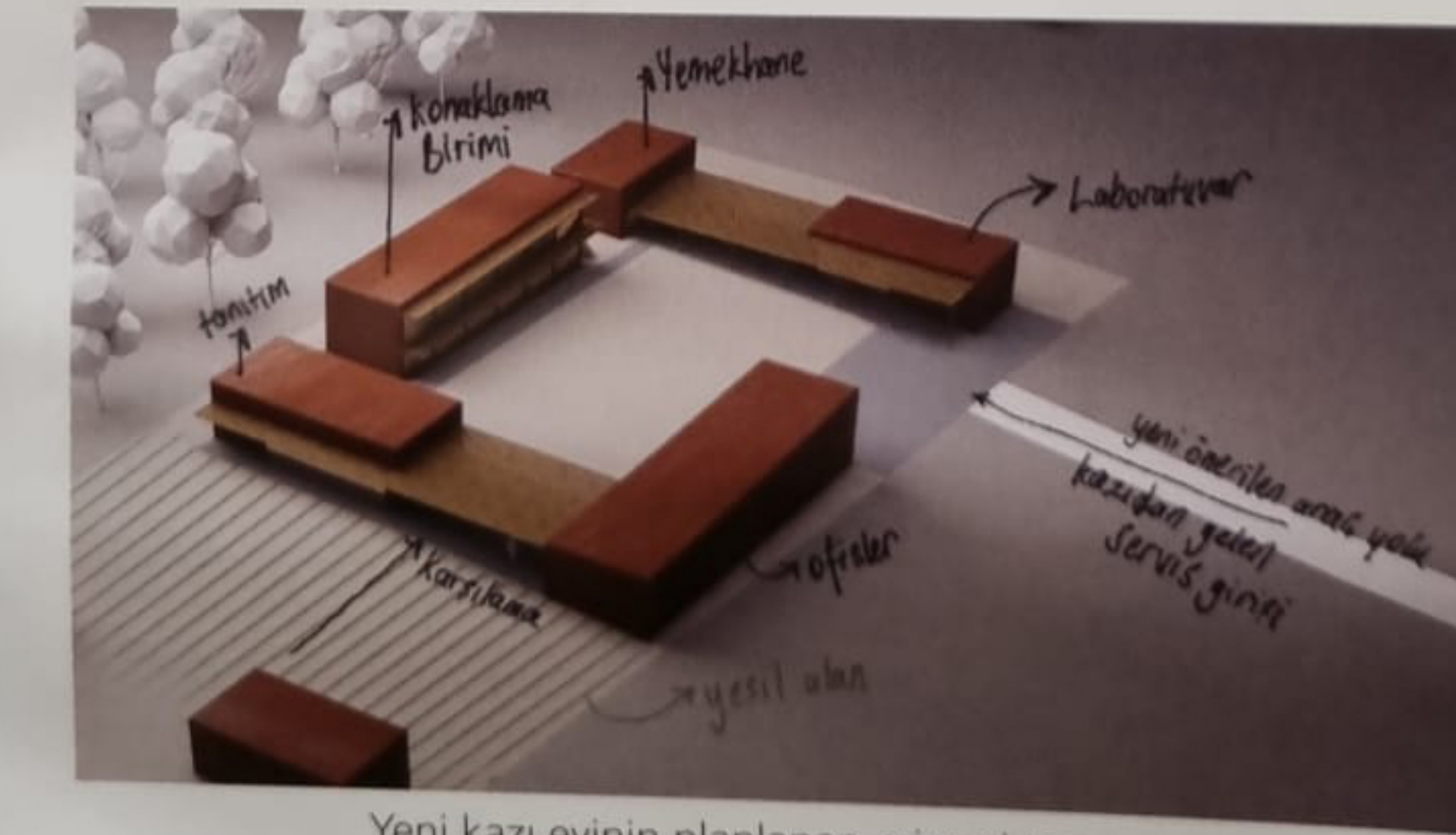
Nekropoldeki bir mezar (Chantier IV, 1971)

Porsuk'un Kültürel Mirasının Gelecek Kuşaklara Aktarılması

Höyüğün yerleşim tabakalarının daha iyi anlaşılması için kazılan alanların genişletilmesini sağlayacak özel arazilerin kamulaştırılması amacıyla bir süreç başlatılmıştır. Ayrıca, sit alanın turistik açıdan geliştirilmesi de planlanmaktadır. Bu değerlendirme çalışmalarına, Chantier II'de yer alan Hitit Kapısı'nın koruma ve restorasyon projesiyle başlanacaktır. Söz konusu kapının duvarları taş subasman üzerine kerpiçten yapılmış, ahşap zincir ve alçı moloz dolgusuyla güçlendirilmiş olup, 6 metre yüksekliğinde korunmuştur. Porsuk Höyük'te yeni bir kazı evinin inşa edilmesi için mimari tasarım çalışmaları da devam etmektedir. Kazı evi karbon ayak izini azaltmak üzere, geleneksel kerpiç yapım tekniklerini yeniden yorumlayan yapı malzemeleri ve yapım teknikleri ile yakın zamanda inşa edilecektir.

Hitit surunun ve poternin bir canlandırması

Yeni kazı evinin planlanan mimari tasarımı

PORSUK HÖYÜK
(Zeyve Höyük)

